2024/857

24.4.2024

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2024/857,

annettu 1 päivänä joulukuuta 2023,

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU täydentämisestä teknisten sääntelystandardien osalta, joissa täsmennetään vakiomenetelmä ja yksinkertaistettu vakiomenetelmä sellaisista korkojen potentiaalisista muutoksista aiheutuvien riskien arvioimiseksi, jotka vaikuttavat sekä oman pääoman taloudelliseen arvoon että laitoksen kaupankäyntivarastoon kuulumattomien toimien nettokorkotuloon

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ([1]) ja erityisesti sen 84 artiklan 5 kohdan kolmannen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Jotta voitaisiin edistää käytäntöjen yhdenmukaistamista laadittaessa vakiomenetelmää kaupankäyntivarastoon kuulumattomiin toimiin liittyvien korkoriskien luotettavien arvioiden laskemiseksi, on tarpeen määritellä laitosten riskinarvioinnin tärkeimmät tekniset osatekijät, kuten säännöt kassavirtojen jaottelua varten, automaattisia optioita koskevat laskelmat, käypään arvoon arvostettuja instrumentteja koskevat laskelmat sekä säännöt kassavirtojen diskonttaamiseen ja ennakoimiseen.

(2) Jatkuvuuden ja asiaankuuluvien kansainvälisten standardien noudattamisen varmistamiseksi vakiomenetelmän määritelmien, osatekijöiden ja vaiheiden olisi perustuttava kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista syntyvän korkoriskin hallinnasta annettuihin Euroopan pankkiviranomaisen ohjeisiin ([2]) sekä Baselin pankkivalvontakomitean huhtikuussa 2016 hyväksymään vakiomenetelmään ([3]).

(3) Jotta voidaan varmistaa kaupankäyntivarastoon kuulumattomiin toimiin liittyvän korkoriskin havaitsemisen, arvioinnin, hallinnan ja vähentämisen yhdenmukaisuus, on aiheellista vahvistaa mahdollisuuksien mukaan vakioidut oletukset, erityisesti automaattisten optioiden osalta. Tällaisia oletuksia vahvistettaessa on otettava huomioon, että ammattimaiset vastapuolet yleensä käyttävät optioita omaksi edukseen. Joissakin tilanteissa määrääviä oletuksia ei kuitenkaan voida tehdä, koska tällaiset oletukset voisivat johtaa epätarkkoihin riskinarviointeihin esimerkiksi sen suhteen, miten yksityisasiakkaat käyttäytyvät tiettyihin instrumentteihin liittyvien korkohäiriöiden yhteydessä. Tällaisia tilanteita varten on tarpeen vahvistaa mahdollisimman pitkälle vaiheet, määritelmät ja arvioinnin rajoitukset, jotka laitosten olisi otettava huomioon.

(4) Jotta laitosten olisi helpompi soveltaa vakiomenetelmää ja koska sekä oman pääoman taloudellisen arvon että nettokorkotulojen arvioinnin olisi perustuttava uudelleenhinnoiteltaviin kassavirtoihin, näiden kahden mittarin estimointimenetelmien olisi perustuttava samoihin sääntöihin, joita käytetään jaottelussa aikaryhmiin. Kuitenkin jotta uudelleenhinnoiteltavien kassavirtojen uudelleensijoittamisen tai jälleenrahoittamisen ennakoidun riskittömän koron osuus voitaisiin laskea oikein, nettokorkotuloa kuvaava mittari edellyttää kassavirtojen jaottelua lisäksi viiteajanjaksoon perustuviin aikaryhmiin.

(5) Lisäksi koska oman pääoman taloudellisen arvon ja nettokorkotulon laskennassa huomioon otettavilla instrumenteilla on erilaisia ominaisuuksia, kuten kiinteät tai vaihtuvat korot, ja niihin sisältyviä erilaisia käyttäytymisoletuksia, ja jotta voidaan varmistaa laskelmien yhdenmukainen toteuttaminen, nämä ominaisuudet on otettava huomioon laadittaessa erityisiä jaottelusääntöjä kullekin instrumenttityypille.

([1]) EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338.
([2]) EBA/GL/2018/02, 19. heinäkuuta 2018.
([3]) Baselin pankkivalvontakomitea ”Interest rate risk in the banking book”, huhtikuu 2016.

(6) Jotta löydettäisiin oikea tasapaino yhtäältä laskelmien tulosten vertailukelpoisuuden ja toisaalta pitkän aikahorisontin ja toiminnan monimutkaisuuden edellyttämän joustavuuden välillä, myös katteet ja muut korkomarginaalin osatekijät olisi sisällytettävä nettokorkotulojen laskentaan. Laitosten olisi kuitenkin käytettävä oman pääoman taloudellisen arvon laskennassa sisäistä hallinta- ja mittausmenettelyään, jota ne soveltavat kaupankäyntivarastoon kuulumattomien toimien korkoriskiin.

(7) Riskiherkkyyden lisäämiseksi ja käyttäytymisperustusteisiin kassavirtoihin vaikuttavien laitoskohtaisten olosuhteiden huomioon ottamiseksi eräpäivättömistä talletuksista, ennenaikaisen takaisinmaksun riskin sisältävistä lainoista ja etuaikaisen lunastuksen riskin sisältävistä määräaikaistalletuksista saatavien kassavirtojen jaottelun perusoletusten olisi perustuttava ensisijaisesti sellaisiin arvioihin laitoksista, joita sovelletaan johdonmukaisesti kaikkina aikoina. Menetelmän vakioidun luonteen korostamiseksi näiden käyttäytymisperusteisten virtausten estimoinnin varovaisuutta olisi kuitenkin lisättävä kertomalla ne kiinteillä skalaareilla, jotka riippuvat sovellettavasta skenaariosta. Lisäksi eräpäivättömien talletusten osalta olisi varmistettava varovaisuus ottamalla käyttöön vakioidut enimmäismäärät ydinosan osuudelle ja keskimääräiselle maturiteetille vastapuoliluokan mukaan.

(8) Kassavirtojen jaottelun oikeasuhteisuuden varmistamiseksi laitokset olisi vapautettava tietyistä estimoinneista silloin, kun tiettyjen vastuiden olennaisuus jää ennalta määriteltyjen kynnysten alapuolelle, kun on kyse eräpäivättömistä talletuksista, ennenaikaisen takaisinmaksun riskin sisältävistä lainoista, etuaikaisen lunastuksen riskin sisältävistä määräaikaistalletuksista, järjestämättömistä saamisista, kiinteäkorkoisista vähittäisluottolimiiteistä ja perusteriskistä.

(9) Vakiomenetelmän täytäntöönpanon helpottamiseksi laitosten olisi määritettävä asiaankuuluva korko kullekin uudelleenhinnoittelun aikaryhmälle tai uudelleenhinnoittelun ja viiteajanjakson yhdistelmään perustuvalle aikaryhmälle sen sijaan, että ne määrittäisivät koron erikseen kullekin uudelleenhinnoiteltavalle kassavirralle.

(10) Jotta laitokset voivat määrittää nettokorkotulojen laskennassa tarvittavat katteet uuden liiketoiminnan ennusteita varten ja tuottaa ajantasaisia arvioita, niiden olisi käytettävä tuoreita havaintoja asianomaisesta tuotetyypistä, vastapuoliluokasta ja maantieteellisestä sijainnista. Näiden havaintojen olisi sen vuoksi yleensä perustuttava viimeisen vuoden aikana havaittuihin transaktioihin tai sellaisten instrumenttien markkinahintoihin, joista on saatavilla markkinanoteerauksia.

(11) Vakiomenetelmän nettokorkotuloja koskevien tulosten informaatioarvo on parhaimmillaan, kun nettokorkotulojen aikahorisontiksi asetetaan yksi vuosi. Nettokorkotulojen korkoherkkyyden laskeminen pidemmällä aikahorisontilla voi kuitenkin usein tarjota hyödyllistä lisätietoa laitoksille, joilla on merkittäviä maturiteettikeskittymiä yhden vuoden tai sitä pidemmällä aikahorisontilla. Tätä taustaa vasten ja oman pääoman taloudellista arvoa kuvaavan mittarin täydentämiseksi nettokorkotulojen laskennan aikahorisontin olisi oltava vähintään yksi vuosi.

(12) Perusteriski voi vaikuttaa olennaisesti nettokorkotuloon. Tämän vuoksi ja Euroopan pankkiviranomaisen vahvistaman nykyisen käytännön pohjalta on tarpeen säätää menetelmästä, jonka avulla laitokset voivat arvioida perusteriskin vaikutuksen.

(13) Yksinkertaistettua vakiomenetelmää laadittaessa on tarpeen varmistaa sekä oikeasuhteisuus että varovaisuus. Tätä varten yksinkertaistettuun vakiomenetelmään olisi sisällytettävä useita osatekijöitä, kuten tiettyjä yksinkertaistuksia, jotka muodostavat pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten rajallisempiin riskinarviointivalmiuksiin soveltuvan kehyksen, sekä varovaisuuteen liittyviä toimenpiteitä, joilla varmistetaan menetelmän luotettavuus. Tällaisiin yksinkertaistuksiin ja varovaisuuteen liittyviin toimenpiteisiin olisi sisällyttävä eräpäivättömistä talletuksista saatavien kassavirtojen määräävä lineaarinen jaottelu, jossa ydinosaan sovelletaan skenaariosta riippuvia skalaareja, sekä automaattisten optioiden yksinkertaistettu laskenta suoritettavien maksujen perusteella. Lisäksi saman yksinkertaistamisen ja varovaisuuden vuoksi nettokorkotuloja kuvaavan mittarin olisi perustuttava tuotetyyppikohtaiseen keskimääräiseen viiteajanjaksoon, tuotetyyppikohtaiseen keskimääräiseen katteeseen ja instrumenttien uudelleenhinnoittelupäivään asti laskettuun korkoon, joka lasketaan keskimääräisiä korkoja koskevien estimaattien perusteella.

(14) Tämä asetus perustuu Euroopan pankkiviranomaisen komissiolle toimittamiin teknisten sääntelystandardien luonnoksiin.

(15) Euroopan pankkiviranomainen on toteuttanut avoimen julkisen kuulemisen teknisten sääntelystandardien luonnoksista, joihin tämä asetus perustuu, analysoinut niihin mahdollisesti liittyviä kustannuksia ja hyötyjä sekä pyytänyt neuvoja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010 ([4]) 37 artiklan mukaisesti perustetulta pankkialan osallisryhmältä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) ’laskennallisella uudelleenhinnoiteltavalla kassavirralla’ mitä tahansa seuraavista:

   a) pääoman määrä uudelleenhinnoitteluhetkellä, jolloin uudelleenhinnoittelun katsotaan tapahtuvan aikaisempana seuraavista ajankohdista:

      i) päivä, jona laitoksella tai sen vastapuolella on oikeus muuttaa korkoa yksipuolisesti;

      ii) päivä, jona vaihtuvakorkoisen instrumentin korko muuttuu automaattisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1011 ([5]) 3 artiklan 1 kohdan 22 alakohdassa määritellyn korkokantojen vertailuarvon muutoksen seurauksena;

   b) jos a alakohdassa tarkoitettua uudelleenhinnoittelua ei ole tehty, pääoman määrä pääoman tai sen osan takaisinmaksuhetkellä;

   c) koronmaksu sille osalle pääomaa, jota ei ole vielä maksettu takaisin tai uudelleenhinnoiteltu;

2) ’uudelleenhinnoittelupäivällä’ päivää, jona laskennallinen uudelleenhinnoiteltava kassavirta toteutuu;

3) ’riskittömällä korolla’ tietyn valuutan osalta korkoa, joka vastaa jotakin maturiteettia tuottokäyrällä, johon ei sisälly instrumentti- tai yhteisökohtaisia luottoriski- tai likviditeettiriskimarginaaleja;

4) ’kiinteäkorkoisella instrumentilla’ välinettä, joka tuottaa kassavirtoja koronmaksuista, jotka on ennalta määritetty kiinteän koron perusteella sopimuksenmukaiseen maturiteettiin saakka;

5) ’vaihtuvakorkoisella instrumentilla’ välinettä, jonka korko tarkistetaan ennalta määrättyinä päivinä joko asetuksen (EU) 2016/1011 3 artiklan 1 kohdan 22 alakohdassa määritellyn korkokantojen vertailuarvon tai laitoksen sisäisesti hallinnoiman indeksin muutoksen seurauksena;

([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

([5]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1011, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa vertailuarvoina tai sijoitusrahastojen arvonkehityksen mittaamisessa käytettävistä indekseistä ja direktiivien 2008/48/EY ja 2014/17/EU sekä asetuksen (EU) N:o 596/2014 muuttamisesta (EUVL L 171, 29.6.2016, s. 1).

6) ’automaattisella korko-optiolla’ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ([6]) 325 e artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua nimenomaista tai kytkettyä optiota (mukaan lukien optio, jonka perusteella laitos todennäköisesti suorittaa vastapuolelleen maksun sopimusvelvoitteesta riippumatta), joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

   a) option perusteella suoritettava maksu on korkoherkkä;

   b) option toteutus perustuu yksinomaan option haltijan rahallisiin kannustimiin;

7) ’käyttäytymisperusteisella korko-optiolla’ asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 e artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua nimenomaista tai kytkettyä optiota (mukaan lukien optio, jonka perusteella laitos todennäköisesti suorittaa vastapuolelleen maksun sopimusvelvoitteesta riippumatta), joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

   a) option perusteella suoritettava maksu on korkoherkkä;

   b) option toteutus ei perustu pelkästään vastapuolen rahallisiin kannustimiin, vaan se riippuu kyseisen vastapuolen käyttäytymisestä;

8) ’eräpäivättömällä talletuksella’ velkaa, jolla ei ole eräpäivää ja jonka tallettaja voi nostaa milloin tahansa;

9) ’vähittäistalletuksella’ asetuksen (EU) N:o 575/2013 411 artiklan 2 alakohdassa määriteltyä vähittäistalletusta;

10) ’vähittäistallettajan maksuliikennetalletuksella’ jompaakumpaa seuraavista:

   a) eräpäivätön vähittäistalletus maksuliikennetilille, joka on tili, jolle suoritetaan palkkoja ja tuloja tai jolta veloitetaan kuluja säännöllisesti;

   b) eräpäivätön vähittäistalletus, josta ei kerry korkoa, vaikka korkotaso olisi korkea;

11) ’vähittäistallettajan muulla kuin maksuliikennetalletuksella’ eräpäivätöntä vähittäistalletusta, jota ei pidetä maksuliikennetilillä tai josta kertyy korkoa;

12) ’tukkutalletuksella’ talletusta, joka ei ole vähittäistalletus;

13) ’vakaalla eräpäivättömällä talletuksella’ sitä osaa eräpäivättömästä talletuksesta, joka todennäköisesti jää nostamatta sinä ajankohtana voimassa olevien korkojen vallitessa, jona vakiomenetelmää sovelletaan laskennallisten uudelleenhinnoiteltavien kassavirtojen jaotteluun;

14) ’pass through -korolla’ sitä markkinakoron muutoksen prosenttiosuutta, jonka laitos osoittaa talletukselle säilyttääkseen vakaat talletukset sinä ajankohtana voimassa olevien korkojen tasolla, jona vakiomenetelmää sovelletaan laskennallisten uudelleenhinnoiteltavien kassavirtojen jaotteluun;

15) ’ydinosalla’ sitä vakaan eräpäivättömän talletuksen osaa, jota ei todennäköisesti uudelleenhinnoitella edes korkotason muuttuessa merkittävästi;

16) ’muulla kuin ydinosalla’ eräpäivättömän talletuksen muuta osaa kuin sen ydinosaa;

17) ’maantieteellisellä sijainnilla’ niiden velallisten tai tallettajien, jotka ovat oikeushenkilöitä, perustamismaata tai niiden velallisten tai tallettajien, jotka ovat luonnollisia henkilöitä, asuinmaata;

18) ’viiteajanjaksolla’ ajanjaksoa, jonka mukaisesti instrumentti uudelleenhinnoitellaan.

([6]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

2 artikla

Arvioinnissa huomioon otettavat kaupankäyntivaraston ulkopuoliset positiot

1. Laitosten on direktiivin 2013/36/EU 84 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vakiomenetelmää tai yksinkertaistettua vakiomenetelmää käyttäessään arvioitava kaikki kaupankäyntivaraston ulkopuoliset positiot kunkin sellaisen valuutan osalta, jossa laitoksella on 3 artiklassa tarkoitettu olennainen positio. Näihin kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin positioihin kuuluvat

a) rahoitusvaroihin liittyvät kaupankäyntivaraston ulkopuoliset positiot;

b) velkoihin liittyvät kaupankäyntivaraston ulkopuoliset positiot;

c) taseen ulkopuolisiin eriin liittyvät kaupankäyntivaraston ulkopuoliset positiot.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin positioihin kuuluvat kaikki seuraavat:

a) korkojohdannaiset;

b) muut johdannaiset kuin korkojohdannaiset, joiden kassavirrat määräytyvät kokonaan tai osittain koron perusteella;

c) eläkevelvoitteet ja eläkejärjestelmän varat, paitsi jos niiden korkoriski otetaan huomioon toisessa riskimittarissa;

d) muut kuin a, b ja c alakohdassa tarkoitetut korkoherkät varat, joita ei vähennetä ydinpääomasta (CET1);

e) muut kuin a, b ja c alakohdassa tarkoitetut korkoherkät velat, jotka eivät ole asetuksen (EU) N:o 575/2013 28 artiklassa tarkoitettuja ydinpääoman (CET1) instrumentteja eivätkä muita eräpäivättömiä instrumentteja, joilla ei ole takaisinlunastuspäivää;

f) muut kuin a, b ja c alakohdassa tarkoitetut korkoherkät taseen ulkopuoliset erät;

g) asetuksen (EU) N:o 575/2013 94 artiklassa tarkoitetut pienet kaupankäyntivarastoon liittyvät positiot, paitsi jos niiden korkoriski otetaan huomioon toisessa riskimittarissa.

Sovellettaessa e alakohtaa korkoherkkiin velkoihin sisältyvät myös korottomat talletukset.

3 artikla

Kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden olennaisuus

Laitosten on pidettävä kaupankäyntivaraston ulkopuolista positiota olennaisena jommassakummassa seuraavista tapauksista:

a) jossakin valuutassa ilmoitettujen varojen tai velkojen kirjanpitoarvo on vähintään 5 prosenttia kaupankäyntivaraston ulkopuolisten rahoitusvarojen tai -velkojen kokonaismäärästä;

b) jossakin valuutassa ilmoitettujen varojen tai velkojen kirjanpitoarvo on vähemmän kuin 5 prosenttia kaupankäyntivaraston ulkopuolisten rahoitusvarojen tai -velkojen kokonaismäärästä, jos laskelmaan sisältyvien rahoitusvarojen tai -velkojen summa on vähemmän kuin 90 prosenttia kaupankäyntivaraston ulkopuolisten rahoitusvarojen tai -velkojen kokonaismäärästä, pois lukien aineelliset varat.

4 artikla

Skenaarioiden luokittelu

Jotta voidaan havaita, arvioida, hallita ja vähentää sellaisia korkojen potentiaalisista muutoksista aiheutuvia riskejä, jotka vaikuttavat sekä oman pääoman taloudelliseen arvoon että laitoksen kaupankäyntivarastoon kuulumattomien toimien nettokorkotuloon, laitosten on luokiteltava sovellettavat skenaariot, mukaan lukien komission delegoidun asetuksen (EU) 2024/856 ([7]) 1 artiklassa tarkoitetut valvonnalliset häiriöskenaariot, johonkin seuraavista tyypeistä koron muutosten perusteella:

a) samanaikainen häiriö, jonka on oltava jompikumpi seuraavista:

   i) häiriö, jossa korot nousevat samanaikaisesti kaikissa maturiteeteissa;

   ii) häiriö, jossa korot laskevat samanaikaisesti kaikissa maturiteeteissa;

b) tuottokäyrän rotaatioihin liittyvä häiriö, jonka on oltava jompikumpi seuraavista:

   i) pitkät korot laskevat ja lyhyet korot nousevat, mikä johtaa korkokäyrän tasaantumiseen;

   ii) pitkät korot nousevat ja lyhyet korot laskevat, mikä johtaa korkokäyrän jyrkkenemiseen;

c) epätasainen häiriö, jonka on oltava jompikumpi seuraavista:

   i) korkojen nousun aiheuttama häiriö, joka on suurempi lyhyissä maturiteeteissa;

   ii) korkojen laskun aiheuttama häiriö, joka on suurempi lyhyissä maturiteeteissa.

II LUKU

VAKIOMENETELMÄ LAITOKSEN KAUPANKÄYNTIVARASTOON KUULUMATTOMIIN TOIMIIN LIITTYVIEN OMAN PÄÄOMAN TALOUDELLISEEN ARVOON VAIKUTTAVIEN RISKIEN ARVIOIMISEKSI

5 artikla

Yleiset vaatimukset laskennallisten uudelleenhinnoiteltavien kassavirtojen jaottelemiseksi

1. Kun laitokset käyttävät vakiomenetelmää arvioidakseen sellaisia korkojen potentiaalisista muutoksista aiheutuvia riskejä, jotka vaikuttavat niiden kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin positioihin liittyvän oman pääoman taloudelliseen arvoon, niiden on jaoteltava kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin positioihinsa liittyvät laskennalliset uudelleenhinnoiteltavat kassavirrat liitteessä olevassa 1 kohdassa tarkoitettuihin asiaankuuluviin uudelleenhinnoittelun aikaryhmiin seuraavasti:

a) kiinteäkorkoiset instrumentit 6 artiklan mukaisesti;

b) vaihtuvakorkoiset instrumentit 7 artiklan mukaisesti;

c) eräpäivättömät talletukset 8 artiklan mukaisesti;

d) kiinteäkorkoiset lainat, joihin kohdistuu ennenaikaisen takaisinmaksun riski, 9 artiklan mukaisesti;

e) määräaikaistalletukset, joihin kohdistuu etuaikaisen lunastuksen riski, 10 artiklan mukaisesti;

f) sellaiset johdannaissopimukset, joihin ei liity valinnaisuutta, 11 artiklan mukaisesti;

([7]) Komission delegoitu asetus (EU) 2024/856, annettu 1 päivänä joulukuuta 2023, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa täsmennetään valvonnalliset häiriöskenaariot, yhteiset mallinnuksen ja parametrien perusoletukset sekä jyrkän laskun määritelmä (EUVL L, 2024/856, 24.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/856/oj).

g) muut kuin a–f alakohdassa tarkoitetut instrumentit 12 artiklan mukaisesti.

2. Katteiden ja koronmaksuihin kuuluvien muiden korkovaihtelun osatekijöiden jättämisessä laskennallisten uudelleenhinnoiteltavien kassavirtojen ulkopuolelle tai sisällyttämisessä niihin laitosten on käytettävä sisäistä hallinta- ja mittausmenettelyään, jota ne soveltavat kaupankäyntivarastoon kuulumattomien toimien korkoriskiin.

Laitosten, jotka jättävät katteet ja muut korkovaihtelun osatekijät pois laskennallisista uudelleenhinnoiteltavista kassavirroista, on suoritettava kaikki seuraavat toimenpiteet:

a) käytettävä läpinäkyvää menetelmää riskittömän koron määrittämiseksi kunkin instrumentin alullepanohetkellä ja sovellettava tätä menetelmää yhdenmukaisesti kaikissa liiketoimintayksiköissä;

b) varmistettava, että katteiden ja muiden korkovaihtelun osatekijöiden jättäminen laskennallisten uudelleenhinnoiteltavien kassavirtojen ulkopuolelle on yhdenmukaista sen kanssa, miten laitos hallinnoi kaupankäyntivarastoon kuulumattomiin toimiin liittyvää korkoriskiä ja suojautuu siltä;

c) ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle katteiden ja muiden korkovaihtelun osatekijöiden poisjättämisestä.

3. Jaotellessaan 1 kohdassa tarkoitettua kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin positioihinsa liittyviä laskennallisia uudelleenhinnoiteltavia kassavirtoja laitosten on

a) jätettävä huomioimatta automaattisen korko-option kytketyn valinnaisuuden vaikutus laskennallisiin uudelleenhinnoiteltaviin kassavirtoihin;

b) otettava huomioon käyttäytymisperusteisen korko-option kytketyn valinnaisuuden vaikutus laskennallisiin uudelleenhinnoiteltaviin kassavirtoihin.

6 artikla

Kiinteäkorkoiset instrumentit

1. Laitosten on jaoteltava kiinteäkorkoisissa instrumenteissa olevien kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden koronmaksuista peräisin olevat laskennalliset uudelleenhinnoiteltavat kassavirrat liitteessä olevassa 1 kohdassa tarkoitettuihin asiaankuuluviin uudelleenhinnoittelun aikaryhmiin uudelleenhinnoittelupäivään mennessä ja otettava huomioon myös mahdolliset 5 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut poisjättämiset.

2. Laitosten on jaoteltava kiinteäkorkoisissa instrumenteissa olevien kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden pääoman väli- ja loppumaksuista peräisin olevat kassavirrat liitteessä olevassa 1 kohdassa tarkoitettuihin asiaankuuluviin uudelleenhinnoittelun aikaryhmiin uudelleenhinnoittelupäivään mennessä.

7 artikla

Vaihtuvakorkoiset instrumentit

Laitosten on jaoteltava vaihtuvakorkoisissa instrumenteissa olevista kaupankäyntivaraston ulkopuolisista positioista peräisin olevat laskennalliset uudelleenhinnoiteltavat kassavirrat liitteessä olevassa 1 kohdassa tarkoitettuihin asiaankuuluviin uudelleenhinnoittelun aikaryhmiin uudelleenhinnoittelupäivään mennessä seuraavasti:

a) kassavirrat, jotka ovat peräisin muista koronmaksuista kuin korkovaihtelun osatekijöistä, seuraavaan uudelleenhinnoittelupäivään asti sopimuksen mukaisesti;

b) jäljellä oleva pääoma sopimuksen mukaisesti;

c) korkovaihtelun osatekijät sopimuksenmukaiseen maturiteettiin asti riippumatta siitä, onko lyhentämätön pääoma hinnoiteltu uudelleen, paitsi jos kyseiset korkovaihtelun osatekijät on jätetty kassavirtojen ulkopuolelle 5 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

8 artikla

Eräpäivättömät talletukset

1. Laitosten on luokiteltava eräpäivättömät talletukset vastapuolen tyypin mukaan seuraaviin luokkiin:

a) eräpäivättömät vähittäistalletukset, jotka luokitellaan edelleen seuraaviin:

   i) vähittäistallettajien maksuliikennetalletukset;

   ii) vähittäistallettajien muut kuin maksuliikennetalletukset;

b) eräpäivättömät tukkutalletukset, jotka luokitellaan edelleen seuraaviin:

   i) rahoitusalan asiakkaiden tukkutalletukset;

   ii) muiden kuin rahoitusalan asiakkaiden tukkutalletukset.

2. Laitosten on eriteltävä

a) 1 kohdan a alakohdan i ja ii alakohdassa ja b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen talletusten vakaa osa epävakaasta osasta käyttäen riskittömän koron noususta ja laskusta johtuvia talletusten määrän havaittuja muutoksia vähintään edeltävän kymmenen vuoden ajanjakson ajalta;

b) 1 kohdassa tarkoitettujen eräpäivättömien talletusten vakaan osan ydinosa ja muu kuin ydinosa.

Määrittääkseen b alakohdassa tarkoitetun eräpäivättömien talletusten vakaan osan muun kuin ydinosan määrän laitosten on kerrottava kaikkien vakaiden eräpäivättömien talletusten määrä pass through -korolla.

3. Arvioidessaan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua pass through -korkoa laitosten on otettava huomioon seuraavat tekijät sekä kaupankäyntivaraston ulkopuoliset positiot, joilla on samanlaiset ominaisuudet:

a) nykyinen korkotaso;

b) laitoksen tarjoaman koron ja markkinakoron välinen ero;

c) kilpailu muiden yritysten taholta;

d) laitoksen maantieteellinen sijainti;

e) laitoksen asiakaskunnan demografiset ja muut merkitykselliset ominaisuudet;

f) eräpäivättömien talletusten vakaan osan ydinosan epätodennäköinen uudelleenhinnoittelu, vaikka korkotaso muuttuisi merkittävästi.

4. Edellä 4 artiklan a alakohdan i alakohdassa, b alakohdan i alakohdassa ja c alakohdan i alakohdassa tarkoitetuissa häiriöskenaarioissa, joiden mukaan lyhyet korot nousevat, laitosten on kerrottava 2 ja 3 kohdan mukaisesti laskettu eräpäivättömien talletusten vakaan osan ydinosa 0,8:lla ja korotettava muuta kuin ydinosaa vastaavasti.

5. Edellä 4 artiklan a alakohdan ii alakohdassa, b alakohdan ii alakohdassa ja c alakohdan ii alakohdassa tarkoitetuissa häiriöskenaarioissa, joiden mukaan lyhyet korot laskevat, laitosten on kerrottava 2 ja 3 kohdan mukaisesti laskettu eräpäivättömien talletusten vakaan osan ydinosa 1,2:lla ja vähennettävä muuta kuin ydinosaa vastaavasti.

6. Sovellettaessa 2–5 kohtaa laitosten on sovellettava seuraavia enimmäismääriä 2 ja 3 kohdan mukaisesti lasketun eräpäivättömien talletusten vakaan osan ydinosan osuuteen:

a) 90 prosenttia 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettujen vähittäistallettajien maksuliikennetalletusten osalta;

b) 70 prosenttia 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen vähittäistallettajien muiden kuin maksuliikennetalletusten osalta;

c) 50 prosenttia 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen muiden kuin rahoitusalan asiakkaiden tukkutalletusten osalta.

7. Laitosten on käsiteltävä kaikkia 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitettuja rahoitusalan asiakkaiden tukkutalletuksia muuhun kuin ydinosaan kuuluvina eräpäivättöminä talletuksina.

8. Laitosten on jaoteltava eräpäivättömien talletusten muu kuin ydinosa liitteessä olevan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun asiaankuuluvaan uudelleenhinnoittelun aikaryhmään.

9. Laitosten on jaoteltava eräpäivättömien talletusten ydinosa johdonmukaisesti kaikkina aikoina liitteessä olevassa 1 kohdassa tarkoitettuihin asiaankuuluviin uudelleenhinnoittelun aikaryhmiin havaittujen sisäisten tietojen perusteella ja seuraavien painotetun keskiarvon perusteella laskettujen maturiteettirajoitusten mukaisesti:

a) 5 vuotta, kun kyseessä ovat 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetut eräpäivättömät talletukset;

b) 4,5 vuotta, kun kyseessä ovat 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitetut eräpäivättömät talletukset;

c) 4 vuotta, kun kyseessä ovat 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitetut eräpäivättömät talletukset.

10. Laitosten on yksilöitävä eräpäivättömät talletukset muuhun kuin ydinosaan kuuluviksi eräpäivättömiksi talletuksiksi, jos eräpäivättömien talletusten kokonaismäärä on vähemmän kuin 2 prosenttia niistä kaupankäyntivaraston ulkopuolisista positioista, joita käsitellään velkoina sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisesti.

9 artikla

Kiinteäkorkoiset lainat, joihin kohdistuu ennenaikaisen takaisinmaksun riski

1. Laitosten on katsottava, että vähittäisasiakkaille myönnettyihin kiinteäkorkoisiin lainoihin kohdistuu ennenaikaisen takaisinmaksun riski, jos lainanottaja pystyy maksamaan jäljellä olevan pääoman osittain tai kokonaan takaisin ennen sopimuksenmukaista maturiteettia tai erääntymispäivää joko

a) kantamatta ennenaikaisen takaisinmaksun taloudellisia kustannuksia; tai

b) kantamalla taloudelliset kustannukset ainoastaan ennenaikaista takaisinmaksua koskevan kynnyksen ylittävältä osalta.

2. Laitosten on arvioitava 1 ja 7 kohdassa tarkoitettujen kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden osalta vuotuinen ehdollinen ennenaikaisten takaisinmaksujen osuus valuuttakohtaisesti tavalla, jota sovelletaan johdonmukaisesti kaikkina aikoina ja joka on tarkoituksenmukainen keskimääräisen takaisinmaksukoron osalta. Laitosten on arvioitava tämä keskimääräinen ennenaikaisten takaisinmaksujen osuus erikseen kullekin kaupankäyntivaraston ulkopuolisten yhdenmukaisten positioiden salkulle ja vallitsevan korkorakenteen mukaisesti kaikkien käytettävissä olevien sisäisten havaintojen perusteella.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa laitokset voivat asettaa ennenaikaisten takaisinmaksujen osuudeksi ”0”, jos sekä 1 kohdassa tarkoitettujen kiinteäkorkoisten lainojen että 7 kohdassa tarkoitettujen kiinteäkorkoisten varojen kokonaismäärä on vähemmän kuin 5 prosenttia niistä kaupankäyntivaraston ulkopuolisista positioista, joita pidetään varoina sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisesti.

3. Laitosten on mukautettava 2 kohdan mukaisesti estimoitua ehdollista ennenaikaisten takaisinmaksujen osuutta seuraavasti:

a) edellä 4 artiklan a alakohdan i alakohdassa, b alakohdan ii alakohdassa ja c alakohdan i alakohdassa tarkoitetuissa skenaarioissa, joiden mukaan korot nousevat, laitosten on kerrottava ehdollinen ennenaikaisten takaisinmaksujen osuus 0,8:lla;

b) edellä 4 artiklan a alakohdan ii alakohdassa, b alakohdan i alakohdassa ja c alakohdan ii alakohdassa tarkoitetuissa skenaarioissa, joiden mukaan korot laskevat, laitosten on kerrottava ehdollinen ennenaikaisten takaisinmaksujen osuus 1,2:lla.

4. Laitosten on arvioitava kunkin liitteessä olevassa 1 kohdassa tarkoitetun uudelleenhinnoittelun aikaryhmän osalta ennenaikaisesti takaisinmaksettavien lainojen odotettu määrä uudelleenhinnoittelun aikaryhmää kohti seuraavien tekijöiden tulona:

a) 1 kohdassa tarkoitettu tietyssä valuutassa ilmoitettujen ja tiettyyn yhdenmukaiseen tuotetyyppiin kuuluvien kiinteäkorkoisten lainojen jäljellä oleva määrä;

b) edellä 2 kohdan mukaisesti määritetty ehdollinen ennenaikaisten takaisinmaksujen osuus kerrottuna liitteessä olevassa 2 kohdassa tarkoitetun sovellettavan uudelleenhinnoittelun aikaryhmän pituudella ja mukautettuna 3 kohdan mukaisesti.

Sovellettaessa a alakohtaa laitokset eivät saa pitää lainojen jäljellä olevina määrinä määriä, jotka erääntyvät tai jotka maksetaan takaisin uudelleenhinnoittelun aikaryhmän alarajaa aikaisempana ajankohtana.

5. Laitosten on jaoteltava 1 kohdassa tarkoitettujen kiinteäkorkoisten lainojen ennenaikaisesti maksettava määrä, mukaan lukien seuraamusmaksut, jotka yksityisasiakkaat maksavat sovellettavassa skenaariossa ennenaikaisesti maksetusta määrästä, liitteessä olevassa 1 kohdassa tarkoitettuihin asiaankuuluviin uudelleenhinnoittelun aikaryhmiin. Laitosten on jaoteltava se osa kyseisten kiinteäkorkoisten lainojen laskennallisista uudelleenhinnoiteltavista kassavirroista, joita ne eivät odota maksettavan ennenaikaisesti, liitteessä olevassa 1 kohdassa tarkoitettuihin asiaankuuluviin uudelleenhinnoittelun aikaryhmiin sopimuksenmukaisen takaisinmaksuaikataulun perusteella kyseisten lainojen sopimuksenmukaiseen maturiteettiin saakka.

6. Laitosten on käsiteltävä sellaisia tukkuasiakkaille myönnettyjä kiinteäkorkoisia lainoja, joissa lainanottaja pystyy maksamaan jäljellä olevan pääoman osittain tai kokonaan takaisin ennen sopimuksenmukaista takaisinmaksupäivää tai erääntymispäivää, 6 ja 13 artiklan mukaisesti.

7. Jos laitoksella on positioita arvopapereissa, joiden kohde-etuutena on 1 kohdassa tarkoitettuja kiinteäkorkoisia lainoja, jäljempänä 'kiinteäkorkoiset varat', eikä näiden kiinteäkorkoisten varojen liikkeeseenlaskijalla ole velvollisuutta korvata kiinteäkorkoisia lainoja ennenaikaisen takaisinmaksun tapauksessa, laitoksen on sovellettava läpikatsomisperiaatetta ja arvioitava kyseisten varojen kaupankäyntivaraston ulkopuoliset positiot 1 kohdan mukaisesti riippumatta siitä, onko kyseisen laitoksen vastapuoli tukku- vai yksityisasiakas.

10 artikla

Kiinteäkorkoiset määräaikaistalletukset, joihin kohdistuu etuaikaisen lunastuksen riski

1. Laitosten on pidettävä kiinteäkorkoisia määräaikaistalletuksia kiinteäkorkoisina määräaikaistalletuksina, joihin kohdistuu etuaikaisen lunastuksen riski, jos molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

a) kyseiset kiinteäkorkoiset määräaikaistalletukset ovat vähittäistalletuksia;

b) tallettajalla on mahdollisuus lunastaa kiinteäkorkoisen määräaikaistalletuksen jäljellä oleva määrä ennen talletuksen sopimuksenmukaista erääntymispäivää.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, laitokset voivat käsitellä kiinteäkorkoisia määräaikaistalletuksia 6 artiklan mukaisesti, jos kyseisten talletusten ennenaikainen nostaminen johtaisi siihen, että tallettajalle määrätään seuraamus, joka korvaisi paitsi koron menetyksen talletuksen lunastuspäivän ja sopimuksenmukaisen maturiteetin väliseltä ajalta myös talletuksen lunastamisesta aiheutuvat taloudelliset kustannukset.

3. Laitosten on käsiteltävä kiinteäkorkoisia määräaikaistalletuksia, jotka ovat tukkutalletuksia, 6 artiklan mukaisesti.

Jos tukkutallettajalla on mahdollisuus lunastaa talletuksen jäljellä oleva määrä ennen sopimuksenmukaista erääntymispäivää eivätkä 2 kohdassa säädetyt edellytykset täyty, laitosten on käsiteltävä tätä mahdollisuutta kytkettynä automaattisena optiona 13 artiklan mukaisesti.

4. Laitosten on arvioitava 1 kohdassa tarkoitettujen kiinteäkorkoisten määräaikaistalletusten lunastusten kumulatiivinen perusosuus tavalla, jota sovelletaan johdonmukaisesti kaikkina aikoina ja joka on tarkoituksenmukainen etuaikaisten lunastusten keskimääräisen osuuden kannalta. Laitosten on arvioitava tämä määräaikaistalletusten kumulatiivisten ennenaikaisten lunastusten perusosuus erikseen kullekin tietyssä valuutassa ilmoitetulle yhdenmukaisten tuotteiden salkulle ja vallitsevan korkorakenteen mukaisesti kaikkien käytettävissä olevien sisäisten havaintojen perusteella.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa laitokset voivat asettaa määräaikaistalletusten kumulatiivisten ennenaikaisten lunastusten perusosuuden arvoksi ”0”, jos 1 kohdassa tarkoitettujen kiinteäkorkoisten määräaikaistalletusten kokonaismäärä on vähemmän kuin 5 prosenttia niistä kaupankäyntivaraston ulkopuolisista positioista, joita pidetään velkoina sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisesti.

5. Laitosten on mukautettava 4 kohdan mukaisesti arvioitu kiinteäkorkoisten määräaikaistalletusten kumulatiivisten ennenaikaisten lunastusten perusosuus sovellettaviin skenaarioihin seuraavasti:

a) edellä 4 artiklan a alakohdan ii alakohdassa, b alakohdan ii alakohdassa ja c alakohdan ii alakohdassa tarkoitetuissa skenaarioissa, joiden mukaan lyhyet korot laskevat, laitosten on kerrottava lunastusosuus 0,8:lla;

b) edellä 4 artiklan a alakohdan i alakohdassa, b alakohdan i alakohdassa ja c alakohdan i alakohdassa tarkoitetuissa skenaarioissa, joiden mukaan lyhyet korot nousevat, laitosten on kerrottava lunastusosuus 1,2:lla.

6. Laitosten on laskettava kunkin liitteessä olevassa 1 kohdassa tarkoitetun uudelleenhinnoittelun aikaryhmän osalta ennenaikaisesti lunastettujen kiinteäkorkoisten määräaikaistalletusten odotettu määrä kertomalla 1 kohdassa tarkoitettujen tietyssä valuutassa ilmoitettujen yhdenmukaisten tuotteiden mukaiset kiinteäkorkoiset määräaikaistalletukset sovellettavalla kiinteäkorkoisten määräaikaistalletusten kumulatiivisten ennenaikaisten lunastusten perusosuudella, jota on mukautettu 5 kohdan mukaisesti.

7. Laitosten on laskettava kaikkien uudelleenhinnoittelun aikaryhmien ja yhdenmukaisten tuotteiden ryhmien osalta etuaikaisesti lunastettujen kiinteäkorkoisten määräaikaistalletusten kokonaismäärä laskemalla yhteen 6 kohdassa tarkoitetut ennenaikaisesti lunastetut määrät. Laitosten on jaoteltava yhteenlasketut ennenaikaisesti lunastetut määrät liitteessä olevan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun uudelleenhinnoittelun aikaryhmään. Laitosten on jaoteltava ne 1 kohdassa tarkoitettujen kiinteäkorkoisten määräaikaistalletusten laskennallisten uudelleenhinnoiteltavien kassavirtojen osat, joita ne eivät odota lunastettavan ennenaikaisesti, liitteessä olevassa 1 kohdassa tarkoitettuihin asiaankuuluviin uudelleenhinnoittelun aikaryhmiin niiden sopimuksenmukaisen erääntymispäivän mukaisesti.

11 artikla

Johdannaisinstrumentit, joihin ei liity valinnaisuutta

1. Laitosten on eriteltävä johdannaisinstrumentit, joihin ei liity valinnaisuutta, maksettaviin ja vastaanotettaviin osuuksiin.

2. Laitosten on käsiteltävä niiden johdannaisinstrumenttien vastaanotettavaa osuutta, joihin ei liity valinnaisuutta, saapuvana kassavirtana ja maksettavaa osuutta lähtevänä kassavirtana.

Laitosten on jaoteltava laskennalliset uudelleenhinnoiteltavat kassavirrat liitteessä olevassa 1 kohdassa tarkoitettuihin asiaankuuluviin uudelleenhinnoittelun aikaryhmiin.

3. Laitosten on käsiteltävä valuuttojen välisiä koronvaihtosopimuksia, joissa pääoma tai korko vaihdetaan eri valuutoissa, erikseen kunkin osuuden ja kunkin valuutan osalta.

4. Laitosten on käsiteltävä suojaukseen käytettävien johdannaisinstrumenttien korkotuloja ja -kuluja erillään suojattavasta positiosta peräisin olevista tuloista ja kuluista.

12 artikla

Järjestämättömät vastuut ja kiinteäkorkoiset lainasitoumukset vähittäisvastapuolille

1. Laitosten, joiden järjestämättömien vastuiden osuus on vähintään 2 prosenttia, on jaoteltava järjestämättömien vastuidensa laskennalliset uudelleenhinnoiteltavat kassavirrat liitteessä olevassa 1 kohdassa tarkoitettuihin asiaankuuluviin uudelleenhinnoittelun aikaryhmiin. Nämä odotettavissa olevat kassavirrat, joista on vähennetty varaukset, on jaoteltava niiden jaksotus huomioon ottaen ja johdonmukaisesti kaikkina aikoina sovellettavalla tavalla.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa laitosten on laskettava järjestämättömien vastuiden osuus jakamalla asetuksen (EU) N:o 575/2013 47 a artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen järjestämättömien vieraan pääoman ehtoisten arvopapereiden, lainojen ja ennakkomaksujen määrä vieraan pääoman ehtoisten arvopapereiden, lainojen ja ennakkomaksujen yhteenlasketulla bruttomäärällä.

2. Jos vähittäisvastapuolille myönnettyjen kiinteäkorkoisten lainasitoumusten nimellismäärien summa ylittää 2 prosenttia kaupankäyntivaraston ulkopuolisista positioista, joita käsitellään varoina sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisesti, laitosten on arvioitava nostettu määrä sekä perusskenaariossa että 4 artiklan mukaisissa sovellettavissa skenaarioissa seuraavien perusteella:

a) aiemmat sisäiset havainnot kiinteäkorkoisten lainasitoumusten nostoista vastapuolen tyypin mukaan samankaltaisissa olosuhteissa;

b) sopimuksen arvo vastapuolelle perusskenaariossa;

c) sopimuksen arvo vastapuolelle häiriöskenaariossa.

Laitosten on jaoteltava arvioidut nostetut määrät liitteessä olevassa 1 kohdassa tarkoitettuihin asiaankuuluviin uudelleenhinnoittelun aikaryhmiin arvioidun nostoajankohdan mukaisesti.

13 artikla

Automaattisiin korko-optioihin liittyvän oman pääoman korotuksen taloudellinen arvo

1. Laitosten on laskettava 5 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioidensa automaattisiin korko-optioihin liittyvän oman pääoman korotuksen taloudellinen arvo.

2. Jos kyseessä on ostettu automaattinen korko-optio, laitosten on laskettava kyseisen option arvon muutos sovellettavan skenaarion mukaisen arvon, jossa otetaan huomioon implisiittisen korkovolatiliteetin 25 prosentin suhteellinen kasvu, ja perusskenaarion mukaisen arvon välillä.

3. Jos kyseessä on myyty automaattinen korko-optio, laitosten on laskettava kyseisen option arvon muutos sovellettavan skenaarion mukaisen arvon ja perusskenaarion mukaisen arvon välillä.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa arvon muutos on a ja b alakohdan välinen erotus:

a) estimaatti option arvosta option haltijalle ottaen huomioon seuraavat seikat:

   i) riskitön tuottokäyrä sovellettavassa valuutassa ja sovellettavassa skenaariossa;

   ii) implisiittisen korkovolatiliteetin 25 prosentin suhteellinen kasvu;

b) korko-option arvo option haltijalle, laskettu käyttämällä muuta kuin häiriöskenaarion mukaista tuottokäyrää sekä implisiittistä korkovolatiliteettia sovellettavassa valuutassa arvonmäärityspäivänä.

4. Laitosten on laskettava automaattisiin korko-optioihin liittyvän oman pääoman korotuksen taloudellinen arvo 2 kohdan mukaisesti laskettujen kaikkien ostettujen optioiden arvojen ja 3 kohdan mukaisesti laskettujen kaikkien myytyjen optioiden arvojen välisenä erotuksena sen jälkeen, kun valuuttaan on sovellettu kyseistä skenaariota.

5. Laitosten on käytettävä 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua laskentaa varten niiden soveltuvia sisäisiä arvostusmenetelmiä.

III LUKU

VAKIOMENETELMÄ LAITOKSEN KAUPANKÄYNTIVARASTOON KUULUMATTOMIIN TOIMIIN LIITTYVIEN NETTOKORKOTULOON VAIKUTTAVIEN RISKIEN ARVIOIMISEKSI

14 artikla

Vaatimukset laskennallisten uudelleenhinnoiteltavien kassavirtojen kohdistamiseksi

1. Kun laitokset käyttävät vakiomenetelmää arvioidakseen sellaisia korkojen potentiaalisista muutoksista aiheutuvia riskejä, jotka vaikuttavat niiden kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista aiheutuviin nettokorkotuloihin, niiden on jaoteltava kaupankäyntivarastoon kuulumattomiin toimiinsa liittyvät laskennalliset uudelleenhinnoiteltavat kassavirrat liitteessä olevassa 1 kohdassa tarkoitettuihin asiaankuuluviin uudelleenhinnoittelun aikaryhmiin.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen laskennallisten uudelleenhinnoiteltavien kassavirtojen jaotteluun sovelletaan 5–12 artiklaa, jollei tämän artiklan 3–6 kohdassa säädetyistä poikkeuksista muuta johdu.

3. Poiketen siitä, mitä 5 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, laitosten on sisällytettävä katteet ja koronmaksuihin kuuluvat muut korkovaihtelun osatekijät laskennallisiin uudelleenhinnoiteltaviin kassavirtoihin.

4. Sen lisäksi, että laitokset jaottelevat 6 artiklassa, 9 artiklan 5 kohdassa, 10 artiklan 7 kohdassa ja 12 artiklassa tarkoitetut laskennalliset uudelleenhinnoiteltavat kassavirrat liitteessä olevassa 1 kohdassa tarkoitettuihin asiaankuuluviin uudelleenhinnoittelun aikaryhmiin, niiden on jaoteltava kyseiset laskennalliset uudelleenhinnoiteltavat kassavirrat liitteessä olevassa 3 kohdassa tarkoitettuihin viiteajanjaksoon perustuviin aikaryhmiin. Koronmaksuista aiheutuvien laskennallisten uudelleenhinnoiteltavien kassavirtojen viiteajanjakson on vastattava niiden tuottaneen instrumentin viiteajanjaksoa.

5. Sen lisäksi, että laitokset jaottelevat 7 ja 8 artiklassa tarkoitetut laskennalliset uudelleenhinnoiteltavat kassavirrat liitteessä olevassa 1 kohdassa tarkoitettuihin asiaankuuluviin uudelleenhinnoittelun aikaryhmiin, niiden on jaoteltava kyseiset laskennalliset uudelleenhinnoiteltavat kassavirrat liitteessä olevan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun viiteajanjaksoon perustuvaan aikaryhmään.

6. Laitosten on käsiteltävä 11 artiklassa tarkoitettujen johdannaisinstrumenttien kiinteitä osuuksia tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Laitosten on käsiteltävä 11 artiklassa tarkoitettujen johdannaisinstrumenttien kelluvia osuuksia tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti.

15 artikla

Automaattisten korko-optioiden nettokorkotuloja koskeva korotus nettokorkotulojen aikahorisontin loppuun asti

1. Laitosten on laskettava 5 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioidensa automaattisten korko-optioiden nettokorkotuloja koskeva korotus nettokorkotulojen aikahorisontin loppuun asti.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa sovelletaan 13 artiklaa soveltuvin osin, jollei tämän artiklan 3–6 kohdassa säädetyistä poikkeuksista muuta johdu.

3. Laitosten on jätettävä 1 kohdassa tarkoitetun nettokorkotuloja koskevan korotuksen laskennan ulkopuolelle sellaiset automaattiset korko-optiot, jotka voidaan toteuttaa vasta nettokorkotulojen aikahorisontin jälkeen.

4. Laskiessaan 1 kohdassa tarkoitettua nettokorkotuloja koskevaa korotusta laitosten on jätettävä huomiotta implisiittisen volatiliteetin suhteellinen kasvu.

5. Laitosten on laskettava 13 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettu arvo perusskenaariossa ja sovellettavissa skenaarioissa odotettavissa olevien maksujen perusteella.

6. Laitosten on oletettava, että instrumentit, joiden valinnaisuus tai epälineaarisuus aktivoidaan automaattisesti, uusitaan vastaavin ominaisuuksin nettokorkotulojen aikahorisontin loppuun asti.

16 artikla

Markkina-arvon muutokset sellaisten käypään arvoon arvostettujen automaattisten korko-optioiden osalta, jotka erääntyvät nettokorkotulojen aikahorisontin jälkeen

Laitosten on laskettava markkina-arvon muutokset sellaisten käypään arvoon arvostettujen automaattisten korko-optioiden osalta, jotka erääntyvät nettokorkotulojen aikahorisontin jälkeen, 13 artiklan mukaisesti.

IV LUKU

VAKIOMENETELMÄ OMAAN PÄÄOMAAN LIITTYVÄN RISKIMITTARIN LASKEMISEKSI

17 artikla

Oman pääoman taloudellisen arvon ja sen muutosten laskeminen

1. Laitosten on laskettava oman pääoman taloudellinen arvo perusskenaariossa ja sovellettavissa häiriöskenaarioissa kunkin valuutan osalta 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti. Laitosten on laskettava oman pääoman taloudellisen arvon muutokset 5 ja 6 kohdan mukaisesti.

2. Laitosten on jaoteltava 6, 7 ja 8 artiklassa, 9 artiklan 5 kohdassa, 10 artiklan 7 kohdassa, 11 artiklan 2 kohdassa ja 12 artiklassa tarkoitetut laskennalliset uudelleenhinnoiteltavat kassavirrat kyseisissä artikloissa tarkoitettuihin uudelleenhinnoittelun aikaryhmiin seuraavasti:

a) kaikki uudelleenhinnoittelun aikaryhmään sisältyvät positiiviset ja negatiiviset laskennalliset uudelleenhinnoiteltavat kassavirrat on nettoutettava siten, että ne muodostavat pitkän tai lyhyen nettoposition kunkin uudelleenhinnoittelun aikaryhmän osalta;

b) saapuvilla kassavirroilla on oltava positiivinen merkki ja lähtevillä kassavirroilla on oltava negatiivinen merkki.

3. Laitosten on diskontattava laskennalliset uudelleenhinnoiteltavat nettokassavirrat nykyarvoon käyttämällä diskonttaustekijää. Laitosten on laskettava kyseinen diskonttaustekijä $DF_{i,c}(t_k)$ nollakorkoisesta avistakurssista $R_{i,c}(t_k)$ asiaankuuluvan skenaarion *i* ja valuutan *c* aikaryhmän keskipisteessä kerrottuna aikaryhmän keskipisteellä t_k seuraavasti:

$$DF_{i,c}(t_k) = \exp\left(-R_{i,c}(t_k) * t_k\right)$$

4. Laitosten on laskettava yhteen diskontatut laskennalliset uudelleenhinnoiteltavat nettokassavirrat kaikkien uudelleenhinnoittelun aikaryhmien osalta, jotta ne voivat määrittää oman pääoman taloudellisen arvon perusskenaariota ja sovellettavia skenaarioita varten kunkin valuutan osalta.

5. Laitosten on laskettava oman pääoman taloudellisen arvon muutos vähentämällä perusskenaarion mukainen oman pääoman taloudellinen arvo sovellettavan skenaarion mukaisesta oman pääoman taloudellisesta arvosta ja lisäämällä siihen 13 artiklan mukaisesti lasketun automaattisen korko-option arvon muutos.

6. Kun laitokset laskevat kokonaismuutosta kunkin skenaarion osalta, niiden on laskettava yhteen kussakin valuutassa tapahtuvat negatiiviset ja positiiviset muutokset. Tässä laskelmassa laitosten on muunnettava muut valuutat kuin raportointivaluutta raportointivaluutaksi viitepäivän EKP:n avistakurssilla. Positiiviset muutokset on painotettava 50 prosentin kertoimella tai 80 prosentin kertoimella, kun kyseessä on ERM II -valuuttakurssimekanismin valuutta, jolla on +/– 15 prosentin standardiväliä kapeampi virallisesti hyväksytty vaihteluväli.

Laitosten on kirjattava painotetut voitot sen mukaan, kumpi seuraavista arvoista on suurempi:

a) euron tai ERM II -valuuttojen negatiivisten muutosten absoluuttinen arvo;

b) tulos, joka saadaan soveltamalla 50 prosentin kerrointa ERM II -valuuttojen tai euron positiivisiin muutoksiin.

V LUKU

VAKIOMENETELMÄ NETTOKORKOTULOA KOSKEVAN RISKIMITTARIN LASKEMISEKSI

18 artikla

Aikahorisontti

Laitosten on laskettava kaupankäyntivarastoon kuulumattomien toimiensa nettokorkotulot vähintään yhden vuoden ajanjaksolta, jäljempänä ’nettokorkotulojen aikahorisontti’.

Jäljellä oleva aika nettokorkotulojen aikahorisontin loppuun on nettokorkohorisontti, josta on vähennetty liitteessä olevassa 1 kohdassa tarkoitettujen asiaankuuluvien uudelleenhinnoittelun aikaryhmien keskipiste, jäljempänä ’jäljellä oleva aika’.

19 artikla

Uudelleenhinnoiteltavien kassavirtojen uudelleensijoittamisen tai jälleenrahoittamisen ennakoidun riskittömän koron osuuden laskeminen

1. Laskeakseen 4 kohdassa tarkoitetun uudelleenhinnoiteltavien kassavirtojen uudelleensijoittamisen tai jälleenrahoittamisen ennakoidun riskittömän koron osuuden laitosten on laskettava kunkin valuutan ja kunkin skenaarion osalta termiinikorot, jotka kuvastavat korkojen riskitöntä osaa, jota odotetaan sovellettavan riskittömiin lainoihin alkaen liitteessä olevassa 4 kohdassa tarkoitettujen uudelleenhinnoittelun aikaryhmien keskipisteistä, ja joiden erääntymisajat vastaavat liitteessä olevassa 3 kohdassa tarkoitettuja viiteajanjaksoon perustuvien aikaryhmien keskipisteitä.

2. Laitosten on laskettava 1 kohdassa tarkoitetut termiinikorot seuraavan kaavan mukaisesti:

$$FWD_{i,c}(t_k,t_k + REF_j) = -\frac{\ln\left[{}^{D}F_{i,c}(t_k\ REF_j)\big/{}_{D}F_{i,c}(t_k)\right]}{REF_j}$$

jossa:

t_k on uudelleenhinnoittelun aikaryhmän k keskipiste;

REF_j on viiteajanjaksoon perustuvan aikaryhmän j keskipiste;

$FWD_{i,c}(t_k,t_k + REF_j)$ on asiaankuuluvan skenaarion i ja valuutan c osalta riskittömän lainan termiinikorko, joka alkaa uudelleenhinnoittelun aikaryhmän k keskipisteestä ja erääntyy viiteajanjaksoon perustuvan aikaryhmän j keskipisteessä;

$DF_{i,c}(t_k)$ on 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu diskonttaustekijä asiaankuuluvan skenaarion i, valuutan c ja ajankohdan t_k osalta.

3. Laitosten on laskettava sovellettava riskitön korko kullekin uudelleenhinnoittelun aikaryhmän keskipisteen ja viiteajanjaksoon perustuvan aikaryhmän keskipisteen yhdistelmälle kertomalla 1 kohdassa tarkoitetut termiinikorot 18 artiklan toisessa alakohdassa tarkoitetulla jäljellä olevalla aikahorisontilla.

4. Laitosten on laskettava uudelleenhinnoiteltavien kassavirtojen uudelleensijoittamisen tai jälleenrahoittamisen ennakoidun riskittömän koron osuus a ja b alakohdan tulona:

a) 6, 7 ja 8 artiklassa, 9 artiklan 5 kohdassa, 10 artiklan 7 kohdassa, 11 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa ja 12 artiklassa tarkoitetut laskennalliset uudelleenhinnoiteltavat kassavirrat, jotka on jaoteltu 14 artiklan 4 ja 5 kohdan mukaisesti;

b) tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettu vastaavan sovellettavan riskittömän koron osuus.

20 artikla

Uudelleenhinnoiteltavien kassavirtojen uudelleensijoittamisen tai jälleenrahoittamisen ennakoidun katteen osuuden laskeminen

1. Laitosten on laskettava laskennallisten uudelleenhinnoiteltavien kassavirtojen uudelleensijoittamisen tai jälleenrahoittamisen ennakoidun katteen osuus nettokorkotuloista kertomalla 2 kohdan mukaisesti lasketut laskennalliset uudelleenhinnoiteltavat kassavirrat 4 kohdassa tarkoitetulla sovellettavalla katetuotolla.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua laskentaa varten laitosten on

a) jaoteltava 6–12 artiklassa tarkoitettujen instrumenttien laskennalliset uudelleenhinnoiteltavat kassavirrat liitteessä olevassa 4 kohdassa tarkoitettuihin uudelleenhinnoittelun aikaryhmiin katteen tarkistuspäivän mukaan;

b) arvioitava

i) tämän artiklan 3 kohdan mukainen sovellettava kateprosentti;

ii) 18 artiklan toisessa alakohdassa tarkoitettu jäljellä oleva aika.

Sovellettaessa a alakohtaa sovelletaan 6–12 artiklaa soveltuvin osin. Vaihtuvakorkoisten instrumenttien tapauksessa laitosten on kuitenkin jaoteltava se osa laskennallisista uudelleenhinnoiteltavista kassavirroista, joka muodostaa pääoman kyseisten vaihtuvakorkoisten instrumenttien sopimuksenmukaisena erääntymispäivänä.

3. Sovellettaessa 1 kohtaa laitosten on jaoteltava kaupankäyntivaraston ulkopuoliset positiot rahoitusvarojen ja -velkojen tuotetyyppeihin maantieteellisen sijainnin ja valuutan mukaan jaoteltuina.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut rahoitusvarojen tuotetyypit ovat seuraavat:

a) vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit;

b) lainat ja ennakkomaksut – muut kuin rahoitusalan yritykset;

c) lainat ja ennakkomaksut – kotitaloudet – kiinnelainat;

d) lainat ja ennakkomaksut – kotitaloudet – luotot (muut kuin kiinnelainat);

e) lainat ja ennakkomaksut – muut vastapuolet;

f) muut kaupankäyntivaraston ulkopuoliset tuotteet.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut rahoitusvelkojen tuotetyypit ovat seuraavat:

a) talletukset – muut kuin rahoitusalan yritykset;

b) talletukset – kotitaloudet;

c) talletukset – muut vastapuolet;

d) vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit;

e) muut kaupankäyntivaraston ulkopuoliset velat.

4. Kun on kyse instrumenteista, joilla käydään kauppaa syvillä ja aktiivisilla likvideillä markkinoilla ja joiden arvo voidaan määrittää laajalti levitettyjen ja helposti saatavilla olevien markkinahintojen perusteella, laitosten on arvioitava 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu sovellettava kateprosentti markkinahinnan, kyseisten instrumenttien koronmaksujen ja riskittömän koron vähentämisen perusteella.

Kun on kyse muista kuin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista instrumenteista, laitosten on arvioitava 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu sovellettava kateprosentti 2 kohdassa tarkoitetuissa liiketoimissa edeltävien 360 päivän aikana saatujen tai maksettujen katteiden painotetun keskiarvon perusteella ottaen huomioon tuotetyyppi, maantieteellinen sijainti ja valuutta. Jos tällaisia liiketoimia ei ole, laitosten on arvioitava sovellettava kateprosentti käyttäen oletuksia, jotka perustuvat vertailukelpoisissa salkuissa saatuihin tai maksettuihin katteisiin.

5. Perusskenaariossa sovellettavaa, 3 kohdan mukaisesti arvioitua kateprosenttia sovelletaan myös sovellettavassa skenaariossa.

6. Edellä 18 artiklan toisessa alakohdassa tarkoitetun jäljellä olevan ajan huomioon ottamiseksi laitosten on laskettava katetuoton prosenttiosuus kertomalla tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti estimoitu sovellettava kateprosentti kyseisellä jäljellä olevalla ajalla.

21 artikla

Korontarkistuspäivän loppuun mennessä maksettavien korkojen maksaminen tai osittainen maksaminen

1. Laitosten on laskettava uudelleenhinnoittelupäivän loppuun mennessä maksettavien korkojen osuus nettokorkotuloista jaottelemalla 6–12 artiklassa tarkoitettuihin instrumentteihin liittyvät koronmaksut liitteessä olevassa 4 kohdassa tarkoitettuihin uudelleenhinnoittelun aikaryhmiin 19 ja 20 artiklassa tarkoitetun jaottelun lisäksi edellyttäen, että kyseiset koronmaksut täyttävät seuraavat edellytykset:

a) koronmaksun suuruus on tiedossa ja kiinteä, eikä maksu voi muuttua korkotason muutosten vuoksi;

b) koronmaksun odotetaan tapahtuvan 18 artiklan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun nettokorkotulojen aikahorisontin kuluessa.

2. Jos vaihtuvakorkoiseen instrumenttiin liittyvä koronmaksu tapahtuu uudelleenhinnoittelupäivän jälkeen, laitosten on sovellettava tämän artiklan 1 kohtaa ainoastaan siihen osaan koronmaksusta, joka vastaa katetta.

22 artikla

Markkina-arvon muutokset sellaisten käypään arvoon arvostettujen instrumenttien osalta, jotka erääntyvät nettokorkotulojen aikahorisontin jälkeen

1. Laitosten on laskettava markkina-arvon muutokset sellaisten käypään arvoon arvostettujen instrumenttien osalta, jotka erääntyvät nettokorkotulojen aikahorisontin jälkeen, soveltamalla 2 kohdan mukaisesti suoritettuun jaotteluun 17 artiklan 3, 4 ja 5 kohtaa soveltuvin osin.

2. Laitosten on sovellettava 1 kohdassa tarkoitettuun jaotteluun 17 artiklan 2 kohtaa soveltuvin osin ja sisällytettävä katteet ja koronmaksuihin kuuluvat muut korkovaihtelun osatekijät laskennallisiin uudelleenhinnoiteltaviin kassavirtoihin seuraavin poikkeuksin:

a) laitosten on jätettävä pois sellaiset laskennalliset uudelleenhinnoiteltavat kassavirrat, jotka liittyvät muihin kuin käypään arvoon arvostettuihin instrumentteihin;

b) laitosten on jätettävä pois sellaiset laskennalliset kassavirrat, jotka uudelleenhinnoitellaan nettokorkotulojen aikahorisontin kuluessa, asettamalla kyseisten kassavirtojen arvoksi nolla liitteessä olevassa 4 kohdassa tarkoitetuissa uudelleenhinnoittelun aikaryhmissä.

23 artikla

Nettokorkotuloja koskeva perusteriskin korotus

1. Laitosten on 7 artiklassa tarkoitetun jaottelun lisäksi jaoteltava kunkin valuutan osalta vaihtuvakorkoisten instrumenttien laskennalliset uudelleenhinnoiteltavat kassavirrat niiden uudelleenhinnoittelupäivään mennessä liitteessä olevassa 4 kohdassa tarkoitettuihin uudelleenhinnoittelun aikaryhmiin, jos näiden vaihtuvakorkoisten instrumenttien, lukuun ottamatta niitä, jotka kuuluvat tämän artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun viiteajanjaksoon ”yön yli”, yhteenlaskettu arvo ylittää 5 prosenttia kaupankäyntivaraston ulkopuolisista positioista, joita pidetään varoina sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisesti.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa laitosten on jätettävä kytketyt korko-optiot pois ja käsiteltävä näitä optioita 8 kohdan mukaisesti.

2. Kohdistaessaan 1 kohdassa tarkoitettuja laskennallisia uudelleenhinnoiteltavia kassavirtoja laitosten on asetettava kyseiset kassavirrat seuraaviin vaihtuvakorkoisia instrumentteja vastaaviin viiteajanjaksoihin:

a) yön yli;

b) 1 kuukausi;

c) 3 kuukautta;

d) 6 kuukautta;

e) 12 kuukautta.

3. Jos instrumenttia vastaavaa viiteajanjaksoa ei ole, laitosten on asetettava laskennalliset uudelleenhinnoiteltavat kassavirrat jompaankumpaan seuraavista luokista:

a) ”viitekorko”, kun vaihtuvakorkoisen instrumentin korko on keskuspankin viitekorko;

b) ”muu”, kun vaihtuvakorkoisen instrumentin viiteajanjakso on mikä tahansa muu viitearvo.

Laitosten on annettava saapuville laskennallisille uudelleenhinnoiteltaville kassavirroille positiivinen merkki ja lähteville laskennallisille uudelleenhinnoiteltaville kassavirroille negatiivinen merkki.

4. Laitosten on arvioitava tietyn valuutan osalta instrumenttien korkojen muutoksia koskevien aiempien havaintojen perusteella ja kunkin 2 kohdassa tarkoitetun viiteajanjakson ja 3 kohdassa tarkoitetun luokan osalta kiristyvät ja laajenevat häiriöt tavalla, jota sovelletaan johdonmukaisesti kaikkina aikoina.

5. Laitosten on arvioitava 4 kohdassa tarkoitetut kiristyvät ja laajenevat häiriöt vertaamalla 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetun viiteajanjakson ”yön yli” korkoja muihin 2 kohdan b–e alakohdassa tarkoitettuihin viiteajanjaksoihin ja 3 kohdassa tarkoitettuihin luokkiin.

6. Laitosten on sovellettava laskennallisiin uudelleenhinnoiteltaviin kassavirtoihin kunkin valuutan osalta 4 kohdassa tarkoitettuja kiristyviä ja laajenevia häiriöitä kerrottuna 18 artiklan toisessa alakohdassa tarkoitetulla jäljellä olevalla ajalla.

7. Laitosten on laskettava yhteen 6 kohdassa tarkoitettujen laskelmien tulokset, mutta erikseen 4 kohdassa tarkoitettujen kiristyvien ja laajenevien häiriöiden osalta.

8. Laitosten on laskettava 4 kohdassa tarkoitettujen kiristyvien ja laajenevien häiriöiden osalta vaihtuvakorkoisten rahoitusvälineiden automaattisista korko-optioista saatavat maksut ja verrattava näitä maksuja perusskenaarion mukaisesti laskettuihin maksuihin.

Laitosten on lisättävä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta vertailusta saatu maksujen erotus 7 kohdassa tarkoitettuun yhteenlaskettuun tulokseen, mutta erikseen kiristyvien ja laajenevien häiriöiden osalta. Niiden on annettava saapuville maksuille positiivinen merkki ja lähteville maksuille negatiivinen merkki. Laitokset eivät saa diskontata maksuja eivätkä tehdä volatiliteetin muutoksia koskevia oletuksia.

9. Nettokorkotuloja koskeva perusteriskin korotus on pienin tuloksista, jotka lasketaan 1–8 kohdan mukaisesti kiristyvien ja laajenevien häiriöiden osalta.

24 artikla

Nettokorkotulojen ja niiden muutosten laskeminen

1. Laitosten on laskettava nettokorkotulot laskemalla yhteen kaikki seuraavat, automaattisia korko-optioita lukuun ottamatta, nettokorkotulojen aikahorisontin loppuun asti:

a) 19 artiklan mukaisesti lasketut uudelleenhinnoiteltavien kassavirtojen uudelleensijoittamisen tai jälleenrahoittamisen ennakoidut riskittömät tuotot;

b) 20 artiklan mukaisesti laskettu 6–12 artiklassa tarkoitettujen instrumenttien uudelleenhinnoiteltavien kassavirtojen uudelleensijoittamisen tai jälleenrahoittamisen ennakoitu kate;

c) 21 artiklan mukaisesti laskettu uudelleenhinnoittelupäivän loppuun mennessä maksettavien korkojen yhteenlaskettu määrä vähennettynä ajanjakson alkuun (t = 0) mennessä kertyneillä olennaisilla koroilla.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua laskentaa varten laitosten on annettava saapuville kassavirroille positiivinen merkki ja lähteville kassavirroille negatiivinen merkki.

3. Laitosten on laskettava skenaarion vaikutus nettokorkotuloihin laskemalla yhteen kaikki seuraavat:

a) seuraavien tekijöiden välinen erotus:

i) 1 kohdassa tarkoitettu laskelma, joka liittyy sovellettavaan skenaarioon;

ii) 1 kohdassa tarkoitettu laskelma, joka liittyy perusskenaarioon;

b) 15 artiklan mukaisesti laskettu nettokorkotulojen aikahorisontin aikana käytettävistä automaattisista optioista saatavia nettokorkotuloja koskeva korotus;

c) 23 artiklassa tarkoitettu nettokorkotuloja koskeva perusteriskin korotus.

Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohtaa sovellettaessa laitosten on käytettävä samoja skenaarioita.

Ensimmäisen alakohdan c alakohtaa sovellettaessa laitosten on laskettava nettokorkotuloja koskeva perusteriskin korotus 23 artiklan 9 kohdassa tarkoitetuille kiristyville tai laajeneville häiriöille, joilla on suurin negatiivinen vaikutus nettokorkotuloihin.

4. Kun laitokset laskevat kokonaismuutosta kunkin skenaarion osalta, niiden on laskettava yhteen kussakin valuutassa tapahtuvat negatiiviset ja positiiviset muutokset. Tässä laskelmassa laitosten on muunnettava muut valuutat kuin raportointivaluutta raportointivaluutaksi viitepäivän EKP:n avistakurssilla. Positiiviset muutokset on painotettava 50 prosentin kertoimella tai 80 prosentin kertoimella, kun kyseessä on ERM II -valuuttakurssimekanismin valuutta, jolla on +/– 15 prosentin standardiväliä kapeampi virallisesti hyväksytty vaihteluväli.

Laitosten on kirjattava painotetut voitot sen mukaan, kumpi seuraavista arvoista on suurempi:

a) euron tai ERM II -valuuttojen negatiivisten muutosten absoluuttinen arvo;

b) tulos, joka saadaan soveltamalla 50 prosentin kerrointa ERM II -valuuttojen tai euron positiivisiin muutoksiin.

VI LUKU

YKSINKERTAISTETTU VAKIOMENETELMÄ OMAN PÄÄOMAN TALOUDELLISEN ARVON JA NETTOKORKOTULON LASKEMISEKSI

25 artikla

Yksinkertaistettu vakiomenetelmä oman pääoman taloudellisen arvon ja sen muutosten laskemiseksi

1. Laskettaessa oman pääoman taloudellista arvoa ja sen muutoksia yksinkertaistetun vakiomenetelmän mukaisesti laitosten on sovellettava 5–13 artiklaa, jollei tämän artiklan 2–5 kohdassa säädetyistä poikkeuksista muuta johdu.

2. Perusskenaariossa sovelletaan seuraavaa:

a) poiketen siitä, mitä 8 artiklan 2–6 kohdassa säädetään, laitosten on asetettava eräpäivättömien talletusten ydinosan määrä käyttäen seuraavia osuuksia:

   i) 69,23 prosenttia 8 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettujen vähittäistallettajien eräpäivättömien maksuliikennetalletusten osalta;

   ii) 53,85 prosenttia 8 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen vähittäistallettajien eräpäivättömien muiden kuin maksuliikennetalletusten osalta;

   iii) 38,46 prosenttia 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen muiden kuin rahoitusalan asiakkaiden eräpäivättömien tukkutalletusten osalta;

b) poiketen siitä, mitä 8 artiklan 9 kohdassa säädetään, laitosten on jaoteltava eräpäivättömien talletusten ydinosa ajallisesti tasaisesti liitteessä olevan 5 kohdan a alakohdan mukaisesti.

3. Edellä 4 artiklan a alakohdan ii alakohdassa, b alakohdan ii alakohdassa ja c alakohdan ii alakohdassa tarkoitetuissa skenaarioissa, joiden mukaan lyhyet korot laskevat, sovelletaan seuraavaa:

a) poiketen siitä, mitä 8 artiklan 2–6 kohdassa säädetään, laitosten on asetettava eräpäivättömien talletusten ydinosan määrä käyttäen seuraavia osuuksia:

   i) 90 prosenttia 8 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettujen vähittäistallettajien eräpäivättömien maksuliikennetalletusten osalta;

   ii) 70 prosenttia 8 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen vähittäistallettajien eräpäivättömien muiden kuin maksuliikennetalletusten osalta;

   iii) 50 prosenttia 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen muiden kuin rahoitusalan asiakkaiden eräpäivättömien tukkutalletusten osalta;

b) poiketen siitä, mitä 8 artiklan 9 kohdassa säädetään, laitosten on jaoteltava eräpäivättömien talletusten ydinosa ajallisesti tasaisesti liitteessä olevan 5 kohdan b alakohdan mukaisesti.

4. Edellä 4 artiklan a alakohdan i alakohdassa, b alakohdan i alakohdassa ja c alakohdan i alakohdassa tarkoitetuissa skenaarioissa, joiden mukaan lyhyet korot nousevat, sovelletaan seuraavaa:

a) poiketen siitä, mitä 8 artiklan 2–6 kohdassa säädetään, laitosten on asetettava eräpäivättömien talletusten ydinosan määrä käyttäen seuraavia osuuksia:

   i) 48,46 prosenttia 8 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettujen vähittäistallettajien eräpäivättömien maksuliikennetalletusten osalta;

   ii) 37,69 prosenttia 8 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen vähittäistallettajien eräpäivättömien muiden kuin maksuliikennetalletusten osalta;

   iii) 26,92 prosenttia 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen muiden kuin rahoitusalan asiakkaiden eräpäivättömien tukkutalletusten osalta;

b) poiketen siitä, mitä 8 artiklan 9 kohdassa säädetään, laitosten on jaoteltava eräpäivättömien talletusten ydinosa ajallisesti tasaisesti liitteessä olevan 5 kohdan c alakohdan mukaisesti.

5. Laitosten on laskettava 13 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettu arvonmuutos perusskenaarion mukaisten maksujen summan ja sovellettavien skenaarioiden mukaisten maksujen summan erotuksena, diskontattuna sovellettavilla riskittömillä koroilla. Laitosten on jätettävä huomiotta lisääntyneen volatiliteetin vaikutus ja kerrottava sovellettavan skenaarion mukaiset automaattisista optioista saatavat maksut 1,10:llä.

26 artikla

Yksinkertaistettu vakiomenetelmä nettokorkotulon ja sen muutosten laskemiseksi

1. Laskettaessa nettokorkotuloa ja sen muutoksia yksinkertaistetun vakiomenetelmän mukaisesti laitosten on sovellettava 14–16 artiklaa, jollei tämän artiklan 2–7 kohdassa säädetyistä poikkeuksista muuta johdu.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun laskelmaan sovelletaan myös 25 artiklaa.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun laskelmaan ei sovelleta 14 artiklan 4 kohtaa. Laitosten on laskettava kunkin 20 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun tuotetyypin osalta

a) keskimääräinen viiteajanjakso kaikille kiinteäkorkoisille kaupankäyntivaraston ulkopuolisille korkoherkille varoille;

b) keskimääräinen viiteajanjakso kaikille kiinteäkorkoisille kaupankäyntivaraston ulkopuolisille korkoherkille veloille.

4. Poiketen siitä, mitä 19 artiklassa säädetään, laitosten on sovellettava laskettuja keskimääräisiä viiteajanjaksoja liitteessä olevassa 3 kohdassa vahvistettujen viiteajanjaksoon perustuvien aikaryhmien keskipisteiden sijasta.

5. Poiketen siitä, mitä 20 artiklan 2 kohdassa säädetään, laitosten on 20 artiklan 3 kohdan kolmatta alakohtaa soveltaessaan erotettava toisistaan 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut kaupankäyntivaraston ulkopuoliset positiot ainoastaan tuotetyypeittäin eikä myös maantieteellisen sijainnin mukaan.

6. Poiketen siitä, mitä 21 artiklassa säädetään, laitosten on laskettava uudelleenhinnoittelupäivään loppuun mennessä maksettavat korot tai osittaiset korot kertomalla seuraavat:

a) kaikkien instrumenttien jäljellä oleva pääoma;

b) laitosten arviot vastaavaa- tai vastattavaa-puolen instrumenttien keskimääräisistä koroista tapauksen mukaan;

c) nettokorkotulojen aikahorisontti tai, jos instrumentin uudelleenhinnoittelu tapahtuu ennen nettokorkotulojen aikahorisonttia, liitteessä olevassa 1 kohdassa vahvistetun, kyseiseen instrumenttiin sovellettavan uudelleenhinnoittelun aikaryhmän keskipiste.

7. Laitosten on laskettava 15 artiklassa tarkoitettu arvonmuutos perusskenaarion mukaisten maksujen summan ja sovellettavien skenaarioiden mukaisten maksujen summan erotuksena, diskontattuna sovellettavilla riskittömillä koroilla. Laitosten on jätettävä huomiotta lisääntyneen volatiliteetin vaikutus ja kerrottava sovellettavan skenaarion mukaiset maksut 1,10:llä.

VII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖS

27 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 1 päivänä joulukuuta 2023.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Ursula VON DER LEYEN

LIITE

1. Uudelleenhinnoittelun aikaryhmät:

   a) yön yli -aikaryhmä, jonka keskipiste on 1 päivä eli noin 0,0028 vuotta;

   b) aikaryhmä, jonka erääntymisaika on yli 1 päivä mutta enintään 1 kuukausi ja jonka keskipiste on 15 päivää;

   c) aikaryhmä, jonka erääntymisaika on yli 1 kuukausi mutta enintään 3 kuukautta ja jonka keskipiste on 60 päivää;

   d) aikaryhmä, jonka erääntymisaika on yli 3 kuukautta mutta enintään 6 kuukautta ja jonka keskipiste on 135 päivää;

   e) aikaryhmä, jonka erääntymisaika on yli 6 kuukausi mutta enintään 9 kuukautta ja jonka keskipiste on 225 päivää;

   f) aikaryhmä, jonka erääntymisaika on yli 9 kuukausi mutta enintään 12 kuukautta ja jonka keskipiste on 315 päivää;

   g) aikaryhmä, jonka erääntymisaika on yli 1 vuosi mutta enintään 1,5 vuotta ja jonka keskipiste on 1 vuosi ja 90 päivää;

   h) aikaryhmä, jonka erääntymisaika on yli 1,5 vuotta mutta enintään 2 vuotta ja jonka keskipiste on 1 vuosi ja 270 päivää;

   i) aikaryhmä, jonka erääntymisaika on yli 2 vuotta mutta enintään 3 vuotta ja jonka keskipiste on 2 vuotta ja 180 päivää;

   j) aikaryhmä, jonka erääntymisaika on yli 3 vuotta mutta enintään 4 vuotta ja jonka keskipiste on 3 vuotta ja 180 päivää;

   k) aikaryhmä, jonka erääntymisaika on yli 4 vuotta mutta enintään 5 vuotta ja jonka keskipiste on 4 vuotta ja 180 päivää;

   l) aikaryhmä, jonka erääntymisaika on yli 5 vuotta mutta enintään 6 vuotta ja jonka keskipiste on 5 vuotta ja 180 päivää;

   m) aikaryhmä, jonka erääntymisaika on yli 6 vuotta mutta enintään 7 vuotta ja jonka keskipiste on 6 vuotta ja 180 päivää;

   n) aikaryhmä, jonka erääntymisaika on yli 7 vuotta mutta enintään 8 vuotta ja jonka keskipiste on 7 vuotta ja 180 päivää;

   o) aikaryhmä, jonka erääntymisaika on yli 8 vuotta mutta enintään 9 vuotta ja jonka keskipiste on 8 vuotta ja 180 päivää;

   p) aikaryhmä, jonka erääntymisaika on yli 9 vuotta mutta enintään 10 vuotta ja jonka keskipiste on 9 vuotta ja 180 päivää;

   q) aikaryhmä, jonka erääntymisaika on yli 10 vuotta mutta enintään 15 vuotta ja jonka keskipiste on 12 vuotta ja 180 päivää;

   r) aikaryhmä, jonka erääntymisaika on yli 15 vuotta mutta enintään 20 vuotta ja jonka keskipiste on 17 vuotta ja 180 päivää;

   s) yli 20 vuoden aikaryhmä, jonka keskipiste on 25 vuotta.

2. Tämän asetuksen 9 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettu uudelleenhinnoittelun aikaryhmien pituus:

   a) 0 vuotta;

   b) 1/12 vuotta;

   c) 2/12 vuotta;

   d) 3/12 vuotta;

   e) 3/12 vuotta;

   f) 3/12 vuotta;

   g) 6/12 vuotta;

   h) 6/12 vuotta;

i) 1 vuosi;

j) 1 vuosi;

k) 1 vuosi;

l) 1 vuosi;

m) 1 vuosi;

n) 1 vuosi;

o) 1 vuosi;

p) 1 vuosi;

q) 5 vuotta;

r) 5 vuotta;

s) 10 vuotta.

3. Viiteajanjaksoon perustuvat aikaryhmät:

a) aikaryhmä, jonka erääntymisaika on yli yön mutta enintään 12 kuukautta ja jonka keskipiste on 12 kuukautta;

b) aikaryhmä, jonka erääntymisaika on yli 1 vuosi mutta enintään 1,5 vuotta ja jonka keskipiste on 1 vuosi ja 90 päivää;

c) aikaryhmä, jonka erääntymisaika on yli 1,5 vuotta mutta enintään 2 vuotta ja jonka keskipiste on 1 vuosi ja 270 päivää;

d) aikaryhmä, jonka erääntymisaika on yli 2 vuotta mutta enintään 3 vuotta ja jonka keskipiste on 2 vuotta ja 180 päivää;

e) aikaryhmä, jonka erääntymisaika on yli 3 vuotta mutta enintään 4 vuotta ja jonka keskipiste on 3 vuotta ja 180 päivää;

f) aikaryhmä, jonka erääntymisaika on yli 4 vuotta mutta enintään 5 vuotta ja jonka keskipiste on 4 vuotta ja 180 päivää;

g) aikaryhmä, jonka erääntymisaika on yli 5 vuotta mutta enintään 6 vuotta ja jonka keskipiste on 5 vuotta ja 180 päivää;

h) aikaryhmä, jonka erääntymisaika on yli 6 vuotta mutta enintään 7 vuotta ja jonka keskipiste on 6 vuotta ja 180 päivää;

i) aikaryhmä, jonka erääntymisaika on yli 7 vuotta mutta enintään 8 vuotta ja jonka keskipiste on 7 vuotta ja 180 päivää;

j) aikaryhmä, jonka erääntymisaika on yli 8 vuotta mutta enintään 9 vuotta ja jonka keskipiste on 8 vuotta ja 180 päivää;

k) aikaryhmä, jonka erääntymisaika on yli 9 vuotta mutta enintään 10 vuotta ja jonka keskipiste on 9 vuotta ja 180 päivää;

l) aikaryhmä, jonka erääntymisaika on yli 10 vuotta mutta enintään 15 vuotta ja jonka keskipiste on 12 vuotta ja 180 päivää;

m) aikaryhmä, jonka erääntymisaika on yli 15 vuotta mutta enintään 20 vuotta ja jonka keskipiste on 17 vuotta ja 180 päivää;

n) yli 20 vuoden aikaryhmä, jonka keskipiste on 25 vuotta.

4. Tämän asetuksen 19 artiklan 1 kohdassa, 20 artiklan 2 kohdassa, 21 artiklan 1 kohdassa, 22 artiklan 2 kohdassa ja 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut uudelleenhinnoittelun aikaryhmät:

a) tämän liitteen 1 kohdan aikaryhmät a–f, kun nettokorkotulojen aikahorisontti on 1 vuosi;

b) tämän liitteen 1 kohdan aikaryhmät a–g, kun nettokorkotulojen aikahorisontti on 1,5 vuotta;

c) tämän liitteen 1 kohdan aikaryhmät a–h, kun nettokorkotulojen aikahorisontti on 2 vuotta;

d) tämän liitteen 1 kohdan aikaryhmät a–i, kun nettokorkotulojen aikahorisontti on 3 vuotta;

e) tämän liitteen 1 kohdan aikaryhmät a–j, kun nettokorkotulojen aikahorisontti on 4 vuotta;

f) tämän liitteen 1 kohdan aikaryhmät a–k, kun nettokorkotulojen aikahorisontti on 5 vuotta;

g) tämän liitteen 1 kohdan aikaryhmät a–l, kun nettokorkotulojen aikahorisontti on 6 vuotta;

h) tämän liitteen 1 kohdan aikaryhmät a–m, kun nettokorkotulojen aikahorisontti on 7 vuotta;

i) tämän liitteen 1 kohdan aikaryhmät a–n, kun nettokorkotulojen aikahorisontti on 8 vuotta;

j) tämän liitteen 1 kohdan aikaryhmät a–o, kun nettokorkotulojen aikahorisontti on 9 vuotta;

k) tämän liitteen 1 kohdan aikaryhmät a–p, kun nettokorkotulojen aikahorisontti on 10 vuotta;

l) tämän liitteen 1 kohdan aikaryhmät a–q, kun nettokorkotulojen aikahorisontti on 15 vuotta;

m) tämän liitteen 1 kohdan aikaryhmät a–r, kun nettokorkotulojen aikahorisontti on 20 vuotta;

n) tämän liitteen 1 kohdan aikaryhmät a–s, kun nettokorkotulojen aikahorisontti on 25 vuotta;

5. Tämän asetuksen 25 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitetut skenaariot:

a) perusskenaario;

i) enintään 5 vuotta, kun kyseessä on 8 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettu eräpäivättömien talletusten luokka, jonka seurauksena tämän luokan eräpäivättömistä talletuksista 30,77 % kohdistetaan tämän liitteen 1 kohdan aikaryhmään a, 1,15 % aikaryhmään b, 2,31 % aikaryhmään c, 3,46 % aikaryhmään d, 3,46 % aikaryhmään e, 3,46 % aikaryhmään f, 6,92 % aikaryhmään g, 6,92 % aikaryhmään h, 13,85 % aikaryhmään i, 13,85 % aikaryhmään j ja 13,85 % aikaryhmään k;

ii) enintään 4,5 vuotta, kun kyseessä on 8 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu eräpäivättömien talletusten luokka, jonka seurauksena tämän luokan eräpäivättömistä talletuksista 46,15 % kohdistetaan tämän liitteen 1 kohdan aikaryhmään a, 1,00 % aikaryhmään b, 2,00 % aikaryhmään c, 2,99 % aikaryhmään d, 2,99 % aikaryhmään e, 2,99 % aikaryhmään f, 5,98 % aikaryhmään g, 5,98 % aikaryhmään h, 11,97 % aikaryhmään i, 11,97 % aikaryhmään j ja 5,98 % aikaryhmään k;

iii) enintään 4 vuotta, kun kyseessä on 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu eräpäivättömien talletusten luokka, jonka tuloksena tämän luokan eräpäivättömistä talletuksista 61,54 % kohdistetaan tämän liitteen 1 kohdan aikaryhmään a, 0,80 % aikaryhmään b, 1,60 % aikaryhmään c, 2,40 % aikaryhmään d, 2,40 % aikaryhmään e, 2,40 % aikaryhmään f, 4,81 % aikaryhmään g, 4,81 % aikaryhmään h, 9,62 % aikaryhmään i ja 9,62 % aikaryhmään j;

b) skenaario, jonka mukaan lyhyet korot laskevat:

i) enintään 5 vuotta, kun kyseessä on 8 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettu eräpäivättömien talletusten luokka, jonka seurauksena tämän luokan eräpäivättömistä talletuksista 10,00 % kohdistetaan tämän liitteen 1 kohdan aikaryhmään a, 1,50 % aikaryhmään b, 3,00 % aikaryhmään c, 4,50 % aikaryhmään d, 4,50 % aikaryhmään e, 4,50 % aikaryhmään f, 9,00 % aikaryhmään g, 9,00 % aikaryhmään h, 18,00 % aikaryhmään i, 18,00 % aikaryhmään j ja 18,00 % aikaryhmään k;

ii) enintään 4,5 vuotta, kun kyseessä on 8 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu eräpäivättömien talletusten luokka, jonka seurauksena tämän luokan eräpäivättömistä talletuksista 30,00 % kohdistetaan tämän liitteen 1 kohdan aikaryhmään a, 1,30 % aikaryhmään b, 2,59 % aikaryhmään c, 3,89 % aikaryhmään d, 3,89 % aikaryhmään e, 3,89 % aikaryhmään f, 7,78 % aikaryhmään g, 7,78 % aikaryhmään h, 15,55 % aikaryhmään i, 15,55 % aikaryhmään j ja 7,78 % aikaryhmään k;

iii) enintään 4 vuotta, kun kyseessä on 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu eräpäivättömien talletusten luokka, jonka tuloksena tämän luokan eräpäivättömistä talletuksista 50,00 % kohdistetaan tämän liitteen 1 kohdan aikaryhmään a, 1,04 % aikaryhmään b, 2,08 % aikaryhmään c, 3,12 % aikaryhmään d, 3,12 % aikaryhmään e, 3,12 % aikaryhmään f, 6,25 % aikaryhmään g, 6,25 % aikaryhmään h, 12,51 % aikaryhmään i ja 12,51 % aikaryhmään j;

c) skenaario, jonka mukaan lyhyet korot nousevat:

i) enintään 5 vuotta, kun kyseessä on 8 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettu eräpäivättömien talletusten luokka, jonka seurauksena tämän luokan eräpäivättömistä talletuksista 51,54 % kohdistetaan tämän liitteen 1 kohdan aikaryhmään a, 0,81 % aikaryhmään b, 1,62 % aikaryhmään c, 2,42 % aikaryhmään d, 2,42 % aikaryhmään e, 2,42 % aikaryhmään f, 4,85 % aikaryhmään g, 4,85 % aikaryhmään h, 9,69 % aikaryhmään i, 9,69 % aikaryhmään j ja 9,69 % aikaryhmään k;

ii) enintään 4,5 vuotta, kun kyseessä on 8 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu eräpäivättömien talletusten luokka, jonka seurauksena tämän luokan eräpäivättömistä talletuksista 62,31 % kohdistetaan tämän liitteen 1 kohdan aikaryhmään a, 0,70 % aikaryhmään b, 1,39 % aikaryhmään c, 2,09 % aikaryhmään d, 2,09 % aikaryhmään e, 2,09 % aikaryhmään f, 4,19 % aikaryhmään g, 4,19 % aikaryhmään h, 8,38 % aikaryhmään i, 8,38 % aikaryhmään j ja 4,19 % aikaryhmään k;

iii) enintään 4 vuotta, kun kyseessä on 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu eräpäivättömien talletusten luokka, jonka tuloksena tämän luokan eräpäivättömistä talletuksista 73,08 % kohdistetaan tämän liitteen 1 kohdan aikaryhmään a, 0,56 % aikaryhmään b, 1,12 % aikaryhmään c, 1,68 % aikaryhmään d, 1,68 % aikaryhmään e, 1,68 % aikaryhmään f, 3,37 % aikaryhmään g, 3,37 % aikaryhmään h, 6,73 % aikaryhmään i ja 6,73 % aikaryhmään j.